

УЦЯГНУЦЬ У СТАХАНАЎСКІ РУХ УСЮ МАСУ РАБОЧЫХ!

ПРЫСЛУХОЎВАЦА ДА ГОЛАСУ МАС

Тав. ВАСІЛЕУСКІ, слесар заводу імя Варашылава.

Асфінны тормаза у нашай рабоце — гэта асфіннае істэрэнтаж. Працуе я на асфінна-радыяльна-свапальных стаўках. На сваім працесе мае неабходны метчы. Зьявіўся я да пачатку пахав. Мішкова. Ён гаворыць, што праз 5 дзён будзе. Прайшоў тэрмін, зноў іду да яго: — Паслязавтра атрымаеш, — гаворыць ён, — адны забракавалі, а другія яшчэ будуць.

Метчыкаў так і не даў. Перайшоў я на другую работу. Зноў няма інструмента. Так каштоўныя работы час ухадзіць на пошук прыгожых метчыкаў.

Робачае месца загрузана рознымі дэталі, няма дзе правіраваць. Не пазнаюць нам свечасова пэталі. Усё абцяполю. Але аднымі абцяпаілі норму не выканаеш.

Ужо два месяцы не праводзіліся ў нас вытворчыя нарады. Нікага абмену вопытаў няма. Мы нават не ведаем, на якіх тэрмінах выконвае сваю норму. Сопдавары заключаюць большай часткай фармальна. Ніхто іх не правярае.

Заходзіць часамі ў пах дырктар тав. Лісоўскі, але а рабочымі, стыханаўцамі ён ніколі не гаворыць, нібы ён нас не забавілае.

Наш вадзікі прывады таварыш Сталін вучыць кіраўнікоў прыслухоўвацца да голасу мас, вучыцца ў іх, даваць ім давер і нарада. Аб гэтым павінны заўсёды памятаць кіраўнікі нашага заводу.

Будзем змагацца за стыханаўскія змены

Тав. КАПЛАН, начальнік цэха фабрыкі імя Крупскай.

Часта можна пачуць ад начальніка цэха, майстра, бригадэра скаржы на тое, што та я і іншая работніца не выконвае сваю норму і не падаецца ніякаму ўплыву.

Зразумела, такая ажанка — памылкова і зусім напярэкія. Прыклад адзін прыклад. Роботніца 3 цэха т. Карасёва на працягу люткага часу з'яўляецца ўдарніцай і ніяк не магла стаць стыханаўцай. Пачалі мы прыглядацца да т. Карасёвай. Пачалі мы прыглядацца да т. Карасёвай, якая яна працуе. Заўважым, што не працэе залежыць ад другой работніцы, якая сядзіць злева ад Карасёвай і апошняя трымае многа часу на пераходзе да свайго рабочага месца. Калі ж мы пасадзілі гэтых двух работніц разам, рэультат аказаўся вельмі добры. Тав. Карасёва стала стыханаўцай.

Гэта факт лініі раз характарызуе, як адміністрацыйна-тэхнічны перапад часамі фармальна, казёна адносіцца да сваіх абавязкаў. Працуе без думкі, не бачыць перад сабой жыццёвых людзей.

Толькі ад нас саміх — кіраўнікоў вытворчасці, — як малых, так і вялікіх залежыць далейшы рост стыханаўцаў. Мы абавязаны дапамагчы ўдарнікам і работніцам, якія яшчэ да гэтага часу не выконваюць свае нормы, стаць у рады перадавікоў. У 1938 годзе будзем змагацца за сучасна стыханаўскія змены.

РЫХТУЮЦА ДА ЛЕНІНСКІХ ДЗЁН

ГОМЕЛЬ. Гарком партыі 5 студзеня правёў у Дому партыйнага актыва інструкцыйны даклад для агітатару горада, прысвечаны сустрэчы ленінскіх дзён. На дакладзе прысутнічала 250 чалавек.

8 студзеня зроблен інструкцыйны даклад па выхадных дзнях агітатарам Новапаліска. Па плану гаркома да 15 студзеня такія даклады будуць прыгатаваны на шкolasькоў імя Сталіна, торфаволазе «Большэвік» і на іншых прадпрыемствах.

У АТМАСФЭРЫ УЗАЕМНАГА ПАТУРАННЯ

Некалькі дзён таму назад на алене стыханаўцаў Барэзінскага раёна мы гутарылі з многімі ўдзельнікамі з'езда. Малады калгаснік Яшчышка сельсавета Кузьма Багамаз сказаў:

— Прапусці дурасціна. Стараецца за усіх сіл, і хочацца злучыць калгасніцкіх, не астаць ад злучыць калгасніцкіх, а толькі не атрымаецца.

— Чаму? — Непарадак шмат, — адказаў другі ўдзельнік з'езда — малады калгаснік Іван Рагіта, — шмат крадзяжы і разбаварвання. А вінаваты астаюцца без пакарання.

9 студзеня ў рэдакцыі газеты «Звязда» адбылася нарада ўдарнікаў прадпрыемстваў горада Менска па пытанню аб тым, што перашкаджае ў іх рабоце.

Ніжэй друкуюцца асобныя выступленні ўдзельнікаў нарады. Яны гавораць аб тым, што на большасці прадпрыемстваў Менска гаспадарчыя, партыйныя і профсаюзныя арганізацыі яшчэ не зрабілі належных вывадаў з паставы ЦК ВКП(б) «З паводу з'яўлення стыханаўцаў фабрыкі і заводу Масквы і Маскоўскай вобласці».

Далейшы рост стыханаўскага руху залежыць у першую чаргу ад якасці кіраўніцтва. Многія стыханаўцы на заводзе імя Варашылава, імя Кірэва, імя Молтава і імя Інізілі сваю вытворчую выключна па віне адміністрацыйна-тэхнічнага перапада. Ударнікам не дапамагаюць. Рабочыя месцы тут не падытоўваюцца, дрэнна рамантуецца абсталяванне, людзі невясчасова забяспечваюцца матэрыяламі, інструментамі.

Захваліўшыся пасобнымі рэкордамі, некаторыя начальнікі цэхаў, дырктары зусім забыліся аб ударніках, аб усёй масе рабочых. З імі ніякай работы не вядуць.

Непаладкі, якія зрываюць работу

Тав. СТРЭЛЬЦОВ, абліччык фабрыкі імя Кагановіча.

Група абліччыкаў, у якой я працую, выконвае сваё заданне штодзённа на 102—103 проц. Мы можам даць азначна больш, але нас затрымлівае швейны пах. Ён не дае нам сцігі заганвак. Апрача таго, мы працуем вельмі дрэнным тэмсам (маленькія швейны).

Я сам выконваю сваю норму на 150—160 проц., магу зусім свабодна даць і 200—220 проц. Для гэтага мне патрэбны адборны тэкс і добрыя адзікі.

У часе сталінскай докмы стыханаўскіх рэкордаў для нас былі створаны ўсе ўмовы для нармальнай работы, ніякіх перабоў не было і я даваў 170—180 проц. нормы. Такі і адзікі і тэкс добры, і майстры хадзілі выгол нас.

Спачылася докма, зноў усё пайшло па-старому. Пачаліся прастой на 5 мінут, даходзіць лям і да часу. Нехпае заганвак.

Ішчэ адно важнае пытанне трэба азначыць. Наша работа азначаецца ў першую чаргу па якасці выпускаемых нам бацінак. Мы павінны па стандарту даваць 11 проц. пераходаў абытка, а выхадзіць-жа 17—18 проц. Але мы маем усё магчымае даваць нават ніжэй стандарту. У чым справа? Пры прахаджоні бацінак праз канвеер баці бацінак драўляны і дэскаці пар ідуць у другі трыці татунак.

Вядомы стыханавец, які працуе ў нашай групе, абліччык Гіры Сябло ўнёс радзіяналізатарскую прапанову — канвеер пакрыць бляхай і тады мы не будзем мець ніякіх драпін. Але маёматнікі да гэтага часу не выконваюць гэтай прапановы, а кіраўніцтва фабрыкі мор не прымае.

Забываюць пра ўдарнікаў

Тав. ПРАУДА, столер заводу імя Молтава.

Снежань 1937 года быў, бадай, самым удалым месцам у нашай рабоце за ўвесь мінулы год. Асабліва мы добра працавалі ў часе сталінскага докмы. Кіраўнікі цэха стварылі ўсе ўмовы, каб стыханаўцы давалі высокую прадукцыйнасць. Я сам узяўся выконваць работу за двух чалавек. Добра спраўляўся ўсе дні. Заработак мой павысіўся з 600 рублёў да 933 руб.

Спачылася докма, прайшоў снежань. Мы ўступілі ў новы, 1938 год. З першых-жа дзён пачаўся працэс. Нас пераклічылі на новы асартымент. Да гэтага адміністрацыя не падытоўвалася, і мы маем вадзікі прастой. Поўгадзіну прапусці, 15 мінут стаім. Бываюць выпадкі, калі палым групы рабочых адсылаюцца да дому з-за асфіннасці работы.

Немгма аблічці і такога пытання, што намы кіраўнікі зусім забыліся аб ударніках. Яны нават не ведаюць іх і ніякай работы з імі не вядуцца. Кожны ўдарнік — гэта заўтрашні стыханавец. Таму ўсё ўвага інжынера-тэхнічных работнікаў павінна быць накіравана на тое, каб дапамагчы ўдарнікам стаць стыханаўцамі.

І нашы стыханаўскія рады папублічаныя новымі сотыямі энтузіястаў сацыялістычнай прадукцыйнасці працы.

Немгма аблічці і такога пытання, што намы кіраўнікі зусім забыліся аб ударніках. Яны нават не ведаюць іх і ніякай работы з імі не вядуцца. Кожны ўдарнік — гэта заўтрашні стыханавец. Таму ўсё ўвага інжынера-тэхнічных работнікаў павінна быць накіравана на тое, каб дапамагчы ўдарнікам стаць стыханаўцамі.

І нашы стыханаўскія рады папублічаныя новымі сотыямі энтузіястаў сацыялістычнай прадукцыйнасці працы.

Вытворчыя рады месцамі не правядуцца. Нема абмену вопытамі, Шэфтэва перадавікоў над адстажымі не практыкуюцца.

Выступленчыя прывялі рад прыкладаў са сваіх прадпрыемстваў, калі ў дні стыханаўскай докмы былі створаны ўмовы для павышэння вытворчасці. Але як толькі скончылася докма, зноў пачаліся старыя непаладкі. Гэта і прывяло да таго, што з першых-жа дзён 1938 года на многіх прадпрыемствах пачаліся прастой, не выконваецца план.

Ёсць выпадкі сяджамга тормаза ў рабоце стыханаўцаў. Траціцна-бухарынскія бандыты дэ-і-дэ прабуюць сарваць стыханаўскую работу. Трэба выкрыць і знішчыць ворагаў народа.

Гаспадарчыя і партыйныя арганізацыі менскіх прадпрыемстваў павінны па-большэйці ўважліва за пэравярэнне стыханаўскага руху ў масы. Трэба арганізаваць сапраўдную барацьбу за сучасна стыханаўскія цэкі, стыханаўскія прадпрыемствы.

Прастой 3-за недахопу... вады

Тав. РУДАНОУСКІ, начальнік зольнага аддзлення заводу «Большэвік».

Працую а начальнікам зольнага аддзлення другога цэха заганвак. Я хачу пададзіцца вопытам сваёй работы. На мам участку работа выключна бригадная, па 5—6 чалавек. Каб забяспечыць нармальную стыханаўскую работу, я, па-першае, сацу за рабочым месцам, каб яно было чыстае і ў парадку, каб неабходны інструмент быў заўсёды на месцы. Асаблівую ўвагу зьяртаю на спецыяратку, каб яна была спраўна ў кожнага рабочага, бо яны маюць справу з кіслотамі.

Кожная бригада атрымае штодзённа сваё заданне.

Усе тры бригады — стыханаўскія, але бываюць выпадкі, калі яны працуюць не па-стыханаўску, зразумела, не па іх віне.

Прыходзім на работу — дэвельнаешы, што няма матэрыялу, няма току. Прастой. Але часцей за ўсё мы прастойваем з-за асфіннасці гарачай вады, — самая неабходная реч для нашай работы. Летам мы карыстаемся рэчывай вадой, а зімой нам неабходна гарачая вода. Здавалася-б, што вада ў нас не дафіцятна, я, сваёкам, зяртымі нэтрым. Аднак, яе ні дэўна, нам не даюць вады.

Іду да начальніка цэха да дырктара. Усе абцяполю, што хутка будзе вада, але яе не даюць. Штодзённа мы прастойваем з-за гэтага па 2 гадзіны, а то і больш. Яшчэ ў мінулым годзе была ўнесена прапанова — паставіць яшчэ адзін бак з вадой, але гэта да гэтага часу не ўстаўляюцца.

Наладзіць тэхвучобу

Тав. ЛЯУКО, бригадэр заганвак цэха фабрыкі імя Кагановіча.

Перашкіджае нашай бригадзе стаць стыханаўцай адзек свабоднага нашай фабрыкі, які дае нам надобнае тэхвучобу. Напрыклад, такая дробява, як ніткі, зрывае выкананне профіншана. Пры добрай якасці ніткаў машыны павінны працаваць на 4—5 скорасці, а мы вымушаны працаваць пры нашых нітках на першай скорасці.

Вадзікі тормазам у выкананні профіншана аўтамаці і тое, што нас не палараджаюць, калі мы пераходзім на працэе камбінаванага абытка, з прычыны чаго траціцца вельмі многа часу на пераключэнне машыны на наладжванне заганвак і т. д.

Цяжка патрэбна для заганвак нумарам 15—20, а нам адзек свабоднага дае нумар 12—13. Зноў такі атрымаюцца прастой ў рабоце. Часта нехпае голкаў, масла. Тэхвучоба не толькі на нашаму цэку, але па ўсёй фабрыцы не правядуцца.

Умовы работы ў цэку не спрыяюць выкананню і перавыкананню норм. Вось, напрыклад, цяжка павіна суніцца ў асфінным памінакні, а яна суніцца тут-жа, у нас у цэку. Усё гэта перашкаджае росту прадукцыйнасці працы.

Дырктары фабрыкі, тэхгурх Карабоўскі, майстар цэха Ляўкіна ведаюць аб гэтых непаладках у бригады, але чамусьці не зьяртаюць ніякай увагі.

Калгасак імя Леніна, імя Молтава, «Перадавік», «Чырвоны Кастрычнік», «Спартак» і ў многіх іншых стыханаўцаў і дэталю агітасці, якіх «не заўважае» раёнае кіраўніцтва. У раёне створана атмосфера ўзаемнага патурання і выгароджвання, пахаліцтва і ўгодніцтва. Яшчэ не так даўно пры праблеме ў камсаю лобач з іх пачылі патаганіць дэталю: хто такі Сосіна? А на нарадах і сходах пахалімы наладжвалі сакратара раёнама авяці. Дакладна да вадзікаў: «Нахай жыць тав. Сосіна!»

Сосінаў працую сакратаром раёнама з 1935 г. Ён быў пэна звязан з выкрыванімі з'ярамі народа з кірчучых устаноў БССР, часта сядзіў да былога сакратара Барысаўскага раёнама партыі, які выкрыў іх вораг народа.

Не лепшай характарыстыкай заслугоўвае і старшыня РВК Шалапёнак, які па прызыве сядзі не раз хваліўся сваімі сувязямі і дружбаю з выкрыванымі пазней польскімі шпёнамі.

1.700 проц. нормы — такіх бліскучых перамогі стыханаўцаў бабруйскага машынабудавнічага заводу імя Сталіна тт. Маца і Златкіна. Дабіўшыся такога высокага выканання нормы, тт. Маца і Златкіна пачалі зарабляць у дзень да 285 руб. На адымку тт. Маца (злева) і Златкіна за работай.

НАМ НЕ ДАПАМАГАЮЦЬ СТАЦЬ СТАХАНАЎЦАМІ

Тав. КАЛЕСНІКАУ, рабочы машынага цэха фабрыкі імя Кагановіча.

Нам, ударнікам, перашкаджаюць стаць стыханаўцамі механікі, якія не соцаць за машынамі, нехайна адносіцца да іх рамонту. Да нашага паха прымаюцца механікі Абражэвіч. Але ён часта не бывае ў цэку, не цікавіцца тым, як працуюць машыны.

Я зараз выконваю норму на 150 проц., а калі машыны працуюць спраўна, я норму выконваю на 170—200 проц. Можна выконваць значна больш, калі-б начальнікі паха тав. Батвінкі дапамагалі ў рабоце. У нашым цэку машыны прастойваюць па 2—3 гадзіны ў дзень.

Вось, 9 студзеня мая машына з-за таго, што дрэнна быў зроблен рамонт, прастаяла тры гадзіны. Я, ухадзячы дамоў, таварыш механіку аб дэфектах машыны і што трэба справіць. Прышоўшы на змену, я ўбачыў, што гэта не было спраўлена.

Нахай наша адміністрацыя возьмецца па-сапраўднаму за ліквідацыю ўсіх гэтых непаладкаў, і я дам роўную вытворчую і буду пададзіць працаваць над тым, каб штодня перавыконваць нормы. Мы хочам быць стыханаўцамі, але нам трэба толькі дапамагчы.

Аб умовах працы і тэхніцы безпаснасці

Тав. ДРЭЙЦЭР, фармаўшчык заводу імя Кірэва.

Да верасня 1937 года я быў стыханаўцам. Тады я стаў у фармоўцы дробных дэталю. Пасля таго як мяне перавалі на больш буйную работу, а ўжо самастойна не працую, а больш дапамагаю другому работніку. Маю вытворчую не падлічваю. Выходзіць я і са спісу стыханаўцаў.

Я хачу расказаць аб умовах нашай работы. Фармаўшчык зямля ў лінейным цэку заўсёды выключна. Рабочым прыходзіцца пачаць сядзець на каленях і яны прастуджваюцца. Нам павінны даць некаленнікі, але іх не даюць. Гэта адбываецца па прадукцыйнасці працы, асабліва зраз, у зімовы час.

У цэку ёсць два венты, але ў іх адзін выключальнік. Калі адзін сапусцецца, другі вымушан стаць. Асабліва вадзікі прастой. Дзесяці разоў аб гэтых гаварылі на нарадах, але ніхто не рэагуе.

Як у нас паставілі тэхніку безпаснасці? Лашугі, на якіх унікаюць пажыцкі дэталі, ужо старыя і яны часта рэпуца. Падлаўна адзін работнік, пахаліваючы вяртае стыхану вараю ў дзве тоны, не паспеў перавесці яе на другое месца, як яна сарвалася з зашпуга, і зусім выпалакова быў забегнуты нічымся выпадкам. У некаторых месцах пасы тэрамісці не агароджаны.

Не вядуцца кіраўнікі цэха і заводу аб паянціненні ўвоў працы фармаўшчыкоў.

ЛЕПШЫХ ЛЮДЗЕЙ — У ПАРТЫЮ

РЭЧЫЦА. Партарганізацыя вавалівай фабрыкі «Х Кастрычнік» прыняла ў вадзікі партыі шмат лепшых стыханаўцаў, якія выдатна працавалі агітатарамі на выбарчым участку. Сярод іх механік паха шырочальніка, лепшы агітатар тав. Галіцкі Язэў, стыханавец-стругаль тав. Захаронак.

З кандыдатаў у члены партыі перададзены дырктар наменнай газеты, агітатар механічнага паха тав. Зубік, лепшы стыханаўца, якія вылучаны майстрамі змен, тт. Ботлар, Юфэ і Макараў.

Нудым, якія не заслугоўваюць палітычнага даверу. Досыць уважліва на агадчыка агітатарам аддзела РВК Дабравольскага, заўважана ў іх; на пачатковай спеаддэла РВК Дабру, асуджанага да прымушовай работы за парушэнне рэвалюцыйнага заканаці; па бухгалтэра Рафа Нішкіна, чалавеча з пінным мізганам, пра якога не без падставы гавораць, што ён сядзіць у часе большэйшай асуджанні ў беларускіх. Палітычным інспектарам працую сын буйнага арандатара Гішбург, выключаны з камсаюла.

Вяду пра ўсе варажыя справы і рабінны пракурор Крутковіч, але не раскопав усеі глыбокі варажыя спрады да апошняга часу. Парторг РВК пераўрада Осіпаў тав.ма намяла мэр за плячым кампраметуных фактаў і таму не выкрываў алачышчываў.

У той-жа час раённая газета «Будзь Леніна», якую рэдагуваў тав. Булай, блалася падліць прышчыпова, па-большэйці ку хой-бо ады пытанне, якое-б вадзікаў да азрапада раёнавай арганізацыі. Шоранькак, непрацівадзіла, сунуча газета паддавалася пад агульны тон асваю і пахаліцтва. Ад блота дырктара тав. Булая тэту лінію пераваў пітерорына мав. рэдактара тав. Лёнавец, які адрагата прыгавітава:

— Як-жа можна крытыкаваць раёнае кіраўніцтва? Няаручна, Сосінаў не па-перціць гэтага.

Лёнавец, перапісе, адважыўся выступіць з матэрыялам пра Нішкіна, але толькі тым, калі той быў ужо аянт а работніку. Многа шпёнілаў аруду яшчэ ў Барэзіншчыне. Тым, хто павінен сядзець на паважлівым, астаюцца на асваіх пасагах, дурнуціваюць і старанна пакрываюць ады другога.

Т. ХАДЗЕВІЧ.

